

[Arbejdsministeren]

komstår bliver mulighed for at aftale ændringer inden for en beløbsramme af ½ pct. af lønsummen, svarende til, at ændringer, der allerede er aftalt inden for LO-DA-området, navnlig om de specielle krav, respekteres,

at der inden for det andet overenskomstår yderligere kan aftales forbedringer navnlig for de lavtlønnede til opretning af uligheder inden for en ramme af 225 mill. kr. for LO-DA-området og ¼ pct. af lønsummen på det øvrige arbejdsmarked,

at der for den offentlige sektor fastsættes en samlet ramme på 1¼ pct., inden for hvilken der kan gennemføres ændringer i forhold til den øvrige del af arbejdsmarkedet, og

at taktreguleringsordningerne forbedres.

Da regeringen anser det for vigtigt, at spørgsmål i forbindelse med fordeling af de i lovforslaget angivne muligheder for forbedringer af overenskomsterne afklares så hurtigt som muligt, er der foreslået ret stramme tidsfrister for behandlingen af disse spørgsmål. Såfremt arbejdsmarkedets parter under lovforslagets behandling i folketinget udtrykker betænkelighed ved disse frister, vil regeringen positivt overveje en vis lempelse af disse.

Jeg skal ikke komme nærmere ind på baggrunden for lovforslaget, men herom henvise til den af statsministeren i dag afgivne redegørelse, hvoraf sammenhængen med de andre i dag fremsatte lovforslag fremgår.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets almindelige bemærkninger, skal jeg på regeringens vegne anbefale lovforslaget til folketingets hurtige og velvillige behandling.

Arbejdsministeren (Auken):

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af ferieloven. (Forlængelse af ferie m. v.).

(Lovforslag nr. L 197).

Det foreliggende forslag til lov om ændring af ferieloven går ud på en trinvis forlængelse af ferien fra 24 dage til 30 dage og en forhøjelse af den almindelige sats for feriegodtgørelse fra 10 pct. til 12½ pct.

Efter forslaget optjenes der fra 1. september 1979 ret til 2½ dags ferie i stedet for som nu 2 dages ferie for hver måneds beskæftigelse. Dette betyder, at der ved fuld beskæftigelse

se i kalenderåret 1979 optjenes ret til 26 dages ferie til brug i ferieåret 1980-81. Fra optjeningsåret 1980 vil en lønmodtager ved fuld beskæftigelse have ret til 30 dages ferie, således at ferien er forlænget med en hel uge fra og med ferieåret 1981-82.

Forslaget om ferieforlængelsen får også virkning for en lønmodtager, der ønsker at benytte sig af retten til at få suppleret antallet af feriedage op, uden at der er feriegodtgørelse eller løn knyttet hertil. Endelig får den foreslåede ferieforlængelse virkning for lærlinge.

Samtidig forhøjes ferielovens almindelige sats for feriegodtgørelse fra 1. september 1979 fra 10 pct. til 12½ pct., medens satsen for feriegodtgørelse til lønmodtagere, der i stedet for ferie med løn ønsker at få feriegodtgørelse, forhøjes fra 9½ pct. til 12 pct.

Om baggrunden for fremsættelsen af lovforslaget henviser jeg i øvrigt til den af statsministeren i dag afgivne redegørelse.

Hermed vil jeg gerne anbefale lovforslaget til tingets velvillige behandling.

Arbejdsministeren (Auken):

Hermed tillader jeg mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af medhjælperloven. (Forlængelse af ferie).

(Lovforslag nr. L 198).

Forslaget går ud på, at der for de af medhjælperloven omfattede lønmodtagere gennemføres en forlængelse af ferien ganske svarende til den forlængelse af ferien, som er foreslået i det samtidig fremsatte forslag til lov om ændring af ferieloven.

Efter forslaget vil medhjælperen altså ligesom de af ferieloven omfattede lønmodtagere fra den 1. september 1979 erhverve ret til 2½ dags ferie for hver måneds beskæftigelse i stedet for som nu 2 dage. For medhjælperforhold, der måtte være indgået for ½ eller 1 år, erhverves der således ret til henholdsvis 15 og 30 dages ferie mod nu 12 og 24 dage.

Der ændres i øvrigt ikke ved den særlige feriebestemmelse i medhjælperloven, hvorefter den erhvervede ferie med løn samt ferietillæg og kostpenge skal holdes inden udløbet af det aktuelle ansættelsesforhold til forskel fra ferielovens princip, hvorefter ret til ferie med feriegodtgørelse – eller ferie med løn og ferietillæg for de månedslønnedes vedkommende – optjenes på grundlag af be-

[Arbejdsministeren]

skæftigelse i et kalenderår til brug i det følgende ferieår.

Med hensyn til baggrunden for lovforslagets fremsættelse skal jeg henvise til den redegørelse, som statsministeren har afgivet i dag.

Med disse bemærkninger, og idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale forslaget til folketingets hurtige og velvillige behandling.

Socialministeren (Erling Jensen):

Herved tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om forlængelse af visse overenskomster inden for den offentlige sygesikring.

(Lovforslag nr. L 199).

Lovforslaget er et led i regeringens samlede overenskomstløsning og medfører, at sygesikringens overenskomster med de praktiserende læger og speciallæger om vilkår og betaling for behandling m. v. af de sygesikrede forlænges i 2 år efter de samme retningslinier, som lønoverenskomsterne forlænges efter i det samtidig fremsatte forslag til lov om forlængelse af kollektive overenskomster og aftaler m. v.

Københavnsoverenskomsten om almen lægegerning og øjen- og ørelægehjælp m. v., der er en lønoverenskomst, er omfattet af lovforslaget om forlængelse af kollektive overenskomster og aftaler m. v. og er derfor ikke medtaget i nærværende lovforslag.

Det er kun sygesikringens lægeoverenskomster, der foreslås forlænget. Overenskomsterne med Dansk Tandlægeforening, Danske Fysioterapeuter og Dansk Kiropraktorforening er ikke omfattet af lovforslaget. Baggrunden herfor er, at det kun er lægeoverenskomsterne, der regulerer ydernes arbejdsforhold på en så indgående måde, at det forekommer rimeligt at sidestille overenskomsterne med lønoverenskomster. Landsoverenskomsten om almen lægegerning indeholder således bestemmelser om adgangen til at nedsætte sig i praksis, om salg af goodwill og om praksisplanlægning. For speciallægeoverenskomsterne gælder, at der i henhold til disse er truffet afgørelse om det offentliges indflydelse på speciallægernes adgang til at nedsætte sig i praksis.

Formålet med lovforslaget er først og fremmest at sikre en videreførelse af de gældende overenskomster. Praktiserende Lægers Organisation har opsagt overenskomsten om almen lægegerning til 1. april, mens de øvrige overenskomster ikke er opsagt.

Ved konflikter mellem sygesikringen og lægernes organisationer er lægerne ikke bundet af overenskomsterne og kan fastsætte deres honorarer frit inden for de begrænsninger, som fastlægges af den til enhver tid gældende pris- og avancelovgivning. Der vil således i tilfælde af konflikt blive åbnet mulighed for lægerne – i modsætning til lønmodtagere omfattet af lovforslaget om forlængelse af kollektive overenskomster og aftaler m. v. – for at søge at sikre sig forhøjelser af honorarerne og andre forbedringer, bl. a. under henvisning til stigningerne i praksisomkostningerne.

Når man i relation til forlængelseslovgivning sidestiller sygesikringens lægeoverenskomster med kollektive overenskomster om løn- og arbejdsforhold, kan man ikke – som hidtil – i relation til prislovgivning betragte overenskomsterne som overenskomster med selvstændigt erhvervsdrivende. Det er derfor foreslået, at lægeoverenskomsterne ikke omfattes af det samtidig fremsatte forslag til lov om begrænsning af avancer og af lønstigningers indregning i priserne, der afløser pristoploven fra september 1978. Forslaget indebærer, at honorarerne efter lægeoverenskomsterne med virkning fra lovens ikrafttræden på ny vil blive reguleret efter overenskomsterne.

I øvrigt overføres principperne fra lovforslaget om forlængelse af kollektive overenskomster og aftaler m. v. til nærværende lovforslag, i det omfang lægeoverenskomsternes særlige karakter gør det muligt.

Lovforslaget indebærer dog ikke nogen stillingtagen fra regeringens side til, om de nuværende overenskomsters regulering af lægernes forhold er den rette på længere sigt.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til folketingets hurtige og velvillige behandling.

Handelsministeren (Arne Christiansen):

Herved har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte: